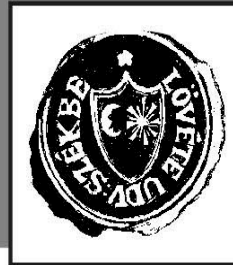

LÓVÉTEI KIÁLTÓ

XVIII. évfolyam, 9. szám

Ára : 1 lej

2017. SZEPTEMBER

Óbecsey István
Szeressétek az öregeket!

Nagyon szépen kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.
A reszkető kezű ősz apákat,
A hajlott hátú jó anyákat.
A ráncos és eres kezeket,
Az elszürkült, sápadt szemeket.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Simogassátok meg a deres fejeket,
Csókoljátok meg a ráncos kezeket.
Öleljétek meg az öregeket,
Adjatok nekik szeretetet.
Szenvedtek Ők már eleget,
A vigasztalóik ti legyetek.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ne tegyétek Őket szűk odúba
Ne rakjátok Őket otthonokba.
Hallgassátok meg a panaszukat,
Enyhítsétek meg a bánatukat.
Legyen hozzájuk szép szavatok,
Legyen számukra mosolyotok.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ők is sokat küzdöttek értetek,
Amíg fölnevelkedtetek.
Fáradtak Ők is eleget,
Hogy ti módosabbak legyetek.
Ők is elfogadtak titeket,
Mikor Isten Közéjük ültetett.
Azért én kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ha majd az örök szeretet
Elhívja Őket közületek,
Ti foglaltátok el helyüket,
Mert ti lesztek majd az öregek.
S mindazt, mit nekik tettetek,
Azt adják nektek a gyerekek.
Azért előre intelek titeket,
Szeressétek az öregeket!

*Isten éltesse
erőben,
egészségben
falunk
időseit!*

Szeptember, a Földanya hava

- székely naptár szerint -

Szeptember az ősz első hónapja, meg is látszik, rövidülnek a nappalok, hosszabbodnak az éjszakák, már nincsenek kánikulák, hűvösesek a reggelek.

Ahogy beköszönt e hónap, őseinkhez hasonlóan, mi is készülünk falunk nagy ünnepére, a búcsúra, amely szeptember 8-án van, Kisboldogasszonyunk születése napja. Olyan jólesik, hogy ilyenkor sokan hazajönnek együtt ünnepelni és énekelni a sok régi Mária-éneket.

Ezelőtt a piros hagymát kellett kiszedni a jeles nap előtt, a murkot, petrezselymet is ebben a hónapban ásták ki. Szilvát lerázták, felszedték, üstben szilvakatyót főztek belőle, vastagot, ami cukor nélkül is elállt. Szaragógyát szedtek, amiből hecserli lett, azt kalákában főztük fiatalasszony koromban, mert két szitán kellett átpasszírozni, amíg a magjától mentes lett. Egy régi vicc szerint kérdezték az öreg székelyt: "Annyi szilvátok lett, mit csináltok vele? Mire így válaszolt az asszony: Ha jobban lesz, akkor szilvakatyót, hanem pedig pálinkát."

Hónap végén megkezdődtek a pityókaásások, ezelőtt sokáig tartott az ásás, mert fészkelve ültették.

Szeptemberben kezdődik az iskola is. Nemcsak rég, de még ma is gondot okoz a szülőknek a gyerekek tanszereinek megvásárlása.

Szeptember elején van a szüreti bál, amit a 19 éves fiatalok szerveznek meg. Reggel 9 órakor szentmise van a csőszöknek, délben 1 órakor kezdődik a felvonulás, lovakon, szekereken, elöl a csőszkirály és csőszkirályné. Este pedig műsoros bál.

Az idén negyedik alkalommal szervezték meg a Homoród-mente Népviseletben című népviselet-bemutatót, ahová a csőszök eljöttek, hatan.

Szeretjük a tavaszt, de a pihenni akaró természet, ahogyan megváltoztatják színeiket lassan a fák, nyári virágok helyett a hagyományos őszi rózsák virítanak csodálatos színekben, az is ámulattal tölt el.

Köszönjük meg a jó Istennek azt a sok jót, amit kaptunk ezen a nyáron, ami termelt ezen a nyáron.

Fazakas Ágnes

KIVONAT

a helyi tanács 2017. szeptember 25-én tartott gyűlésének jegyzőkönyvéből

A 2017. szeptember 25-én tartott gyűlés napirendipont-tervezetei az alábbiak:

- 1.) Előterjesztés a 2017. évi költségvetés módosításáról,
- 2.) Előterjesztés az U 650 traktor ingyenes átadására vonatkozóan,
- 3.) Előterjesztés a LEADER akciócsoport által kiírt pályázat szükségességének jóváhagyására vonatkozóan,
- 4.) Kérések és más problémák megvitatása.

A napirendipont-tervezetet a gyűlést vezető elnök ismertette, és a jelen levő 12 testületi tag elfogadta.

1) Az előterjesztést a költségvetés módosítására vonatkozóan a könyvelő ismertette, amelyből kitűnik, hogy a megyei közpénzügyek költségünknek leosztott az áfából célirányosan az egyes fokú mozgássérült személyek gondozóinak személyi költségeinek fedezésére 100.000 lejt, úgyszintén a jövedelmi adóból visszaosztott összegnél 35.700 lejjel növelhettük a hiteleket, amely összeget kiadási részen a következőkre javasoljuk: 22.500 lejt a lakossági háztartási hulladék szállítási díjának kifizetésére, 13.200 lejt pedig a DC 26 községi út modernizálására vonatkozó beruházási költségek kiegészítésére. Egyes költségvetési fejezetek között hitelmódosítást is kell eszközölni.

Az előterjesztés részletes ismertetése és megvitatása után a jelenlevők jóváhagyják a 2017-es évi költségvetés módosítását, kiigazítását.

2) A második napirend keretén belül az alpolgármester ismertette az előterjesztést a község tulajdonában levő U 650-es traktor ingyenes átadásának szükségességére vonatkozóan az alábbiak szerint:

A község tulajdonában szereplő U 650-es traktor 35 évnél idősebb, a fenntartási és javítási költségei elég magasak kezdtek lenni. Javasolt lenne kicserélni, lehetőleg újat vásárolni. Az önkormányzatnak lehetősége nyílt, hogy a LEADER akciócsoport önkormányzatoknak kiírt pályázatán keresztül egy új traktort, utánfutót és a hozzá szükséges gépeket megpályázza, megvásárolja. A pályázati kiírás egyik feltétele az, hogy az önkormányzat leltárán ne szerepeljen ilyen jármű, vagyis traktor. Figyelembe véve az arra vonatkozó törvényes előírásokat, hogy miként lehet ingyenesen átadni, elcserélni vagy leírni, értékesíteni a közintézmények magánjait, felajánlottuk a szomszéd településeknek, valamint a helyi Székely Mózes Általános Iskolának ingyenes átvételre. A szomszéd települések elutasították, a lövétei iskola elfogadta, hogy ingyenesen átadjuk használatra a község tulajdonában levő 650-es traktort.

Az előterjesztés megvitatása után a jelenlevők egyetértettek a traktor ingyenes átadásával.

3) A LEADER akciócsoport által kiírt pályázat szükségességének jóváhagyására vonatkozó előterjesztés ismertetéséből kitűnt, hogy az önkormányzatok pályázhatnak új traktor, utánfutó és a hozzá szükséges gépek vásárlására. Ismertette volt a pályázható összeg, és hogy még milyen gépeket lehet vásárolni. A fentiek megvitatása után 12 igen szavazattal jóváhagyták az erre vonatkozó határozatjavaslatot. Más téma nem lévén a gyűlés munkálatait bezárták.

Lövéte, 2017. szeptember 25.

Gyűlést vezető elnök,
Mag Ottilia

Jegyző,
Miklos Ida

Telekkönyvezések

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy kövessék a telekkönyvezéshez szükséges földmérők programját. A mérések megkönnyítése érdekében (hogy ne kelljen egyik területről egy másik dűlőbe átmenni) javasoljuk, hogy cövekeljék ki a területüket, és írják rá a nevüket, házszámot. Ez fontos, hogy, ha nem tud a méréskor részt venni a tulajdonos, akkor is fel tudják mérni. A személyi másolatot vagy személyesen a földmérőnek, vagy pedig a hivatal titkárságán lehet leadni. Tudni kell, hogy a dűlő minden parcelláját fel kell mérni, mert csak teljesen felmért dűlők dokumentációit lehet leadni.

A telekkönyvezés nagyobb részét az állam fizeti, minimálisan a gazdákat is fogja érinteni.

Kérjük a területtulajdonosokat, hogy értesítsék a szomszédait, ismerőseiket, hogy minél többen és gyorsabban tudjuk kihasználni ezt a telekkönyvezési lehetőséget

Györgylőrincz Ernő

ÉRTESÍTŐ

Tisztelettel értesítjük Lövéte lakosságát, hogy október 2, 3 és 4-én az Eco Csík Térségi Hulladékgazdálkodási Vállalat megkezdte a számlakihordást Lövéte községében. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a szolgáltatás ellenértékét szíveskedjenek befizetni az Eco Csík Kft. munkatársainál.

Amennyiben nem tartózkodnak otthon, a számlát kifizethetik a Restaurant Lázár-Vendéglő turkálóban.

Köszönjük szépen.

KÖZLEMÉNY

Az Eco Csík Kft. regionális hulladékgazdálkodási vállalat a S.L.C. Brassó Egyesület partnerségében október 18-án, szerdán őszi lomtalanítási akciót szervez Lövétén (bútordarabok, elektronikai cikkek, papír, műanyag, üveg stb., kivételt képeznek az ipari tevékenységből származó hulladékok, illetve a veszélyes hulladékok). Minden leadott nagyméretű készülék után ajándékutalványban részesül.

Az Ifjúsági Napok szervezői szemmel

A tavalyi "Október-feszt" népszerűsége buzdította fiatal csapatunkat arra, hogy idén is megszervezésre kerüljön egy olyan rendezvény, ami megmozgatja a falunk apraját-nagyját. Mivel az októberi időpontot későinek találtuk, a hideg esték miatt, így nemcsak a dátum, de a rendezvény megszervezésén is változtatnunk kellett. Találónak gondoltuk a "Lövétei Ifjúsági Napok" elnevezést, tekintve a tavalyi, többségében fiatal résztvevőket és magunkat, szervezőket. Programjainkat is ennek tekintetében állítottuk össze, próbálva minden korosztálynak nyújtani valami érdekeset, szórakoztatót. Gyerekeknek vetélkedőket, csapatjátékokat, bicikliversenyeket, amelyeken nagy számban vettek részt. A nézelődni vágyók megtekinthették a

"Lövétei hétköznapi" című képkiallítást, valamint egyesületünk "Sick Enduro" sátrát, ahol az idei motoros versenyünk képeit állítottuk ki, míg a bátrabbak motorra is ülhettek. Mindezek mellett tűzoltó-bemutató, táncelőadások és koncertek szórakoztatták az érdeklődőket.

Visszatekintve, idén is sikeresnek mondhatjuk az eseményt, és reméljük, hogy ezután még több fiatal kedvet kap hasonló rendezvények megszervezéséhez, amiben csapatunk szívesen segít.

Zárásként ezúton is szeretném megköszönni a támogatóinknak a hozzájárulásokat, a fellépőknek a kiváló műsorokat, és végül a segítőknek, a csapatnak a munkáját, akik időt és energiát nem sajnálva jöttek és segítettek, amiben csak kellett.

Lázár Előd-Tamás

Fotók: Sick Enduro Egyesület

Lövétei Ifjúsági Napok

Szeptember 9-e volt a Lövétei Ifjúsági Napok egyik, Gerőkertben tartott napja. Mi is mentünk a barátnőnkkel, és nem bántuk meg, mivel jó volt.

Először rajzolni, majd rongybabát csinálni, Ági néni segítségével, és kötelet húzni is lehetett. Azután elkezdődött a "Falukaland" című csapatverseny, aminek az volt a lényege, hogy a Gerőkertből indulva feladatokat kellett teljesíteni, és, ha sikerült, akkor megmondták, hogy hova kell menni, és egy nyelvtörőnek az egyik részét is elmondták. Így kellett járni a falut. A végén visszamentünk a Gerőbe, összeraktuk a kis részeket, és meglett a nyelvtörő, majd odavittük a szervezőknek, és kijavították.

Ezt követően jöttek a tűzoltók, akik előadást tartottak, majd a bicikliverseny. Miután minden vetélkedő véget ért, jöttek a Szentegyházi Gyermekfilharmónia tagjai, akik énekeltek.

Ezt követően táncosok jöttek, két lány, akik ritmikus gimnasztikát adtak elő, majd négy nagyobb lány, akik a Gold Dance névvel jöttek.

Utánuk még két zenekar jött, és lassan vége lett az Ifjúsági Napoknak.

András Szandra, V. osztály

Tisztelt Kiáltó!

Középajta, 2017. IX. 5.

Olyan jó egy hónapja, vallásos értekezleten voltam Nagyenyeden. Innen Erdővidékről tizenhárman voltunk.

Szállásunk az ősrégi Bethlem Kollégium volt. A napi énekes-ima tevékenység után esti sétára nyílt kedvünk. Nem messze az otthontól szembe találoztunk egy jó nagy tölgyfa hordóval. Jó nagy betűkkel ez volt ráírva: Plébános. A nyíl irányában haladva egy pincebejárathoz értünk. Az ajtó nyitva volt, bementünk. Inkább le, mert sok lépcsőfog után értünk egy olyan pincébe, ahol minden kőből és téglából volt. Azok a hatalmas boltívek csodálatos biztonságot sugalltak. Valaki közülünk az elárúsító tudtára adta, hogy a csoportban két lövétei is van. Az egyik Laci, autóvezető, a másik én.

Nem sok idő múlva megjelent a tulaj. Összelelkeztünk úgy, hogy nekem a csontjaim ropogtak, ő csak nevetgélt. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy az ő súlytöbblete olyan negyvenöt kilónyi.

No, ha eddig csak báméskodtunk csodálattal, akkor most elkezdünk kószolgatva hallgatni, kérdezni. Hordók, falbantárolt párás üvegek, csodálatos illatok és ízek.

Vagy hat szakaszon át magyarázat lövétei nyelven, minden szakasznál új palackbontás, de nem is akárhogy, hanem betartva annak módozatait. A leánykák, csaszlák, rizlinge, izabellák... után bontásra került az enyedi szürkebarát. Mire a szálláshelyünkre értünk, éjfél után volt jóval. Ágyaink szélén ülve még sokáig vitáztunk az élményünkről. A sok nekiperült egyháztanácsos így zárta a napot: Imádság ide-oda, de ez a nap mindent megért.

Emil, valamikori tanítványom igazi élményben részesített minket.

Tisztelettel, Simon Áron

Tisztelt Kiáltó!

Középajta, 2017. IX. 14.

Tegnap telefonon értekeztem a lövétei Suli barátommal. Többek között elmarasztalt, mert megszakítottam levezésemet Lövétevel. Ez nem egészen így van, csak Isten segedelmével és engedélyével öt hónap múlva a nyolcvanadik életévembe lépek, és tovább nem is magyarázkodom.

Az iskolai tanévnyitó ünnepélyen jutott eszembe egy régi hasonló ünnep 1958 őszén, Vészmezőn. Alsó tagozat, minden osztályban legalább két gyermek. Összesen kilencen, öt szülővel. Ez a tanévkezdés nem szeptember tizenötödikén, hanem október 11-én volt. Miért ilyen késve?

A volt tanítójuk, valami Borbély nevű, aki a nevét nem hazudtolta meg, soha nem jelentkezett. Elhagyta őket.

A szülők panasza nyomán minket, a faluban tanítókat rendkívüli tanácskozássra hívott meg egy Mester nevű tanfelügyelő. Az olyan gyakornokok, mint én lehajtott fejjel hallgattuk az elmarasztalást. Voltunk vagy hatan, akiknek még három év gyakorlata sem volt.

Amikor a szónok kiabálva azt mondta: Hát egyiketeknek sem fáj az, hogy kint a tanyán tíz székely gyermek írástudatlan marad?! ... ez szégyen, gyalázat rátok nézve... A néma csendben én szép lassan felemelkedtem. Ez volt önkéntességem három évre szóló nyitánya.

No de térjek vissza a tanévnyitóra, oda a Múharon túlra. Szerény, egyszerű ünnepség volt, a szülők is, a tanító is beszélt. Az ajándék virágokat a Hargita minket övező őrsi csodálatos világa adta.

Elmentek a szülők, s mi a kicsi tanya szűkös osztálytermében megtartottuk első tanóránkat. Óra után tíz perc szünet. Utána becsengetés, de mivel. Nincs csengő.

Kiálltam az ajtóba, és szólok: Hé, gyerekek, vége a szünetnek, gyertek bé!

Semmi válasz, semmi mozgás. No, ez így folyt fél órán át. Alig tudtam összeszedni őket. Mikor elértek, mindenüknek zsebe, tenyere tele volt sóvált mogyoróval.

Tisztelettel,
Simon Áron**Újabb pályázatot nyert**

Hargita Megye Tanácsa az idén is pályázaton keresztül támogatta az önkéntes tűzoltó egyesületeket a megyében. A Lövétei Önkéntes Tűzoltó Egyesület 10767,12 lej értékben nyert pályázatot tűzoltó védőfelszerelések beszerzésére. (3 rend védőruha vásárlása történt meg). A Megyei Tanács támogatása (8000 lej) mellé felsorakozott Lövéte község önkormányzata is, valamint Lövéte Közbirtokossága, akiknek az éves támogatásának egy részéből biztosították a pályázathoz szükséges önrészt.

Szerencsére a Megyei Tanács, a Helyi Tanács és a Közbirtokosság támogatásával évről évre fokozatosan sikerült feljavítani a bevetési eszközöket, tűzoltóautókat, védőfelszereléseket, amelyekkel biztonságosabban, gyorsabban és hatékonyabban tudnak beavat-

kozni az emberek életének és az anyagi javainak a mentésekor.

Köszönjük a támogatásukat!

Visszasugárzó múlt a két Homoród mentén

Lövéte, Oklánd és Kápolnásfalva után az idén negyedik alkalommal került megrendezésre a "Homoród-mente Népviseletben" elnevezésű esemény, melynek házigazdája Városfalva és Homoródszentmárton község önkormányzata, míg a rendezvény fővédnöke Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke volt.

A rendezvény vendégeit, a Homoród menti települések képviselőit Homoródszentpál főterén, az unitárius templom előtt fogadták, majd a templomban ökumenikus istentiszteletet tartottak.

Ezt követően a helyszín áttevődött Városfalvára, a főtéri emlékműhöz, ahol ünnepélyes zászlófelvonásra és koszorúzásra került sor. Az ünnep a városfalvi Művelődési Házban folytatódott közel 300 résztvevővel. A "Homoród-mente Népviseletben" elnevezésű eseményt Mihály János történész, a rendezvény ötletgazdája és szervezője nyitotta meg. Ünnepi köszöntő beszédet mondott Jakab Attila, a község polgármestere, Lukács Bence Ákos, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának konzulja, Molnár Miklós, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet kabinet főnöke, Bíró Barna, a Hargita Megyei Tanács alelnöke, Jakab Lázár falubíró, akik a jelenlévőkkel megosztották ünnepi gondolataikat.

Nemzeti értékeink megtartásának és továbbvitelének érdekében a tájegységek és korosztályok sokszínűségét tükrözte az esemény során megnyitott az "Őseink viseletben", illetve a "Kárpát medencei Népviseletek" című kiállítás.

Ezt követte az élő, hagyományos népviselet-bemutató, falvanként bizonyítva, hogy "a székelyruha kimondottan csak a székelyeknek áll jól ... és itt".

Tetszett még a következő gondolat: "A székelyruha olyan hagyomány, amelyet nem kell ápolni, ugyanis nem beteg, nem kell őrizni, ugyanis nem rab, a székelyruhát viselni kell." És megérkeztünk oda, hogy, aki felveszi a székelyruhát, nem feltűnési viszketegségben vagy szereplésvágyban szenved, hanem tiszteleg szülei, nagyszülei emlékének. A székelyruha hű tükörképe őseink gondolkodásának, viselkedésének, életmódjának. Elnézve a bemutatót, elégedetten nyugtáztam, hogy egyedi, szinte kilógó a mi viseletünk. Akaratlanul Nyíró József Madéfalvi veszedelem című könyvéből ez a mondat jutott eszembe: "Különösen a lövéteiek kutyálták meg magukat." Őseink tudtak határozottak lenni, vigyáztak az övékre. Édesapám ünnepnapokon, búcsúkor is felvette a székelyruhát. Most értem, hogy nekem, kilencedikes diáknak, miért mondta, hogy nem veszel fel adott ruhát, te felveszed azt a ruhát, amit édesanyád csináltatott, és tanítunk neked mi, amit énekelj. Akkor, 1982-ben, úgy gondoltam, nem a ruha teszi az embert, s nem mindegy, hogy az ember mit énekel? És most ugyanazzal a régi csendességgel és higgadtsággal, ilyen helyzetben én is ezt mondanám. Talán ezért tisztelem azokat a fiatal csöszöket, akik eljöttek erre a rendezvényre, a hagyományos szüreti bálos viseletben. Hiányoltam egy idős kontyos nénit, aki bemutatná a lövétei kontyot, még ha szalagokból van is a két fonat, mert már kevés a haj, és a jellegzetes fejkendőkötetést. De ez még pótolható, míg élnek az idős nénik. Más faluból voltak kisgyerekes anyukák is, idősebb bácsik, nénik, és sok gyerek vett részt a rendezvényen. Úgy gondolom, ők a jövő utánpótlása, a továbbvivők. Érzékelhető volt a

találkozó tapasztalat- és információcsere jellege is.

A népviselet-bemutatón a jelenlévők közel fele vett részt, s utána kulturális műsorral szórakoztatták a közönséget. Fellepett a helyi néptáncscsoport, Sorbán Enikő népdalokat énekelt, és Homoródszentpéterről a csöszök megtisztelték táncukkal a rendezvényt, meghívták az ünneplőket a szüreti báljukba. Vidám jeleneteket adtak elő a szentegyháziak.

folytatás a 6. oldalon

Fotó: András Andrea

folytatás az 5. oldalról

Közös ebédhez (töltelkes káposzta, sült csülökkel) 230 személyre terítettek a művelődési házban, de nagyobb csoport ült asztalhoz a művelődési ház kertjében is.

A székely népviselet olyan jelzés, amely "tájegységenként, korosztályonként is megkülönböztet", mondta Homoródszentmárton község polgármestere, Jakab Attila.

Ebben a különbözőségben a két folyó lakosai jó kapcsolatot ápoltak. Lövéteiek szolgáltak Városfalván, rokoni szálak vannak, idős emberek ismerték nagyszüleinket, szüleinket, látogatták egymást.

Nekem végig az volt az érzésem, hogy átsugárzik a múlt. A székelyruha ráncaiban ott vannak a mozdulatok, szinte szólnak az intések:

"Fiam, járjon ott az eszed, amit csinálsz." vagy "Nem jó sem elől, sem hátul lenni - középen rázódni kell.", s folytathatnám hosszasan. A mozdulatok, ahogy édesapám öltöztette a "férfiembert", és édesanyám került minket, még véletlenül sem fordítva, szigorú szokás, hagyomány szerint. Ezt az érzést nem tudom átadni, nem tudom leírni. Érezni kell - ez a székelyruha varázsa, amit, csak ha magadra öltöd, akkor érzed. A "sifonérban" nem érték a székely viselet. Ha tudnánk annyira gerincesek lenni, hogy tovább vigyük, át tudjuk adni ezeket az egyenes, tiszta érzelmeket ruhástól együtt, élön, szokásainkkal, határozottságunkkal ... (itt mindenkinek mást sugároz a múlt, a székelyruha) csodálatos lenne. Ebben áll a székelyruha felvétele, megszellőztetése, bemutatása.

Jókedvűen, lélekben gazdagodva, élményekkel tértünk haza erről a szép rendezvényről. Mindenkinek ajánlom kipróbálásra, felüdülésre a gyerekkor, az ifjúság, a szülőföld, a gyökerek - a múlt visszasugárzását.

Pál Ilona

György Emőke

"Öregember, nem vénember"

Öregember bölcsőbb,
nem vén csak idősebb.
Hajlott hátán a kor,
derekába markol.
Mint az óbor nemes,
megszépül, ha nevet.
Rá, ha szépen szólnak,
ráncai táncolnak.
Életsúly a vállán,
gyengén áll a lábán.
De ha éled a múlt,
emlékszik mit tanult.
Tekintete boldog,
ezüst fényben lobog.
Gyerekek, unokák:
Mesélj!- Együtt mondják.
Múlt nélkülük nincsen,
Ifjúság segítsd meg!
Jövőjük mi vagyunk,
tiszteletet adjunk!
Körforgás az élet,
fontos a szemlélet.
Apó is volt ifjú,
szemtelen kis fiú.
Fiatalból vén lesz,
tudni való tény ez.
Ha süket a nagyi,
nem kell ordítani!

2016.

A lövétei csószók 2017-ben.

Fotó: András Tamás

Szeptember végén

A köztudatban szereplő két okon kívül (július, augusztus :-)) még számtalan érv szól amellett, hogy jó tanítónak lenni. Nem fizethető semmilyen pénzzel, dicsérettel az az önzetlen ragaszkodás, ami a tanítványainktól árad felénk.

A nyári nagyvakációban valahogy mindig úgy esik, hogy ritkán találkozom a "gyerekeimmel". Éppen ezért, ahogy eljő augusztus, egyre jobban érzem, hogy hiányoznak azok, akiknek az életébe így vagy úgy belefolytam. Egyre többször jár az agyam azon, mik, kik várnak rám a következő tanévben, mit is kell tanítanom, hová akarok elérni. És nőként persze: fal-festés után melyik bútort hová toljam ... ?

Természetesen ezt a hiányérzetet, iskola-frusztráltságot nem szeretném ráerőltetni minden iskolában dolgozóra. Én így vagyok vele. És azt hiszem, még sokan. Nem hiába kapunk mi, pedagógusok két hetet szeptemberben, hogy rendezzük a gondolatainkat, rendezzük magunkban a terveinket, céljainkat, ahogy mondani szokták: hogy felvegyük az iskola szagát. És akkor jön az ünnep, a találkozás, a kezdés izgalma, bánata, öröme, mindenki saját személyisége szerint válogathat belőle. És válogat is. Sokféleképpen éljük meg, élük meg a gyerekek, a szülők az iskolakezdet. Egy biztos: nagyon kevesen vagyunk, vannak azok, akik mindenféle macera nélkül élük túl a szeptembert. Újra órára kell ébredni, négy-öt-hat-hét órányit mások rendelkeznek az idővel. Újra ott a délutáni házi ... És megérkeztünk oda, amiről vallani szeretnék.

Szerény, de sajnos elég sok évből álló tanítói gyakorlatom alatt többféle nézőpontot éltem meg, miként és mennyit tanuljon otthon a gyerek. Aztán eljutottunk odáig is, ami arra engedett következtetni, hogy mindentől meg szeretnénk óvni a felnövekvő generációt. Azt hiszem, az arany középút az órákig tartó biflázás és a nincs semmi tanulnivalóm között van. Azt szoktam mondani, hogy a szülő ne legyen az iskola meghosszabított keze, ne akarja "elvenni" a tanító munkáját. Ez viszont ne jelentse azt, hogy nincs

olyan, hogy otthoni munka, tanulás, házi feladat. Kisebb osztályokban szolgálja azt, hogy megszokjon a gyerek egy következetes munkát, ami lehet, ha nem mennyiségileg kíván erőt, hanem a kitartásban rejlik a nehézsége. Ha ez beérik, természetes és egyenes út vezet oda, hogy gyerekeink felsőbb osztályokban önállóan tovább tudják gondolni az iskolában tanultakat, esetleg saját maguk is el tudnak mélyülni egy-egy terület kutatásában. Addig viszont sok-sok apró kis munkára van szükség, türelemre, kitartó szorgalomra s, ha az nincs, kitartó önbiztatásra.

Mit tudnék gyakorló szülőként, tanítóként újat mondani? Újat talán nem. Ha tanácsot adnék, így építeném fel egy szülő-gyerek otthoni tanulását: első és második osztályban szószerint üljünk a gyerek mellett. Együtt nézzünk át minden feladatot, hogy megszokjon egy bizonyos munkaritmust. Mert az sem egészséges, ha túl korán magára hagyjuk a gyereket, és a kis lurkó képes egész délután a könyv mellett szuttyogni, tanulást mímelve, holott félórába összevethető feladata lett volna. Tehát az időt ne abban számoljuk, hogy mennyi időt ül a könyv mellett, hanem mennyit tölt a könyvvel. Jókora különbség! Harmadik, negyedik osztályra engedjük el a folyamatos mellélülést. Viszont sose maradjon el a jól bevált, régi "lecke kikérdezés": hosszanvehetjük az órarendet, és biztos vagyok benne, hogy csupán negyedóránkba kerül, hogy megtudjuk, megbirkózott-e mindennel aznapra, vagy meg akart-e egyáltalán birkózni vele. Ennek következménye már szülői feladat ...

Akár már a felső tagozat első éveiben nem biztos, hogy minden tantárgyban otthon vagyunk, mi, szülők. Ám akkor is kötelességünk, hogy iskolába járó gyerekeinket szűrőpróbaképpen napirenden meglepjük egy-egy kérdéssel. Ha másképp nem, vegyük el a füzetét, könyvét, és kérdezzünk rá valamire. A válaszból kiderül, amit tudni szeretnénk, akkor is, ha nem vagyunk a téma szakértői.

Talán a nagyobb osztályok azok a tanulmányi évek, ahol már meg kell engednünk magunknak azt a luxust, hogy elengedjük a gyerekeink kezét: ráhagyatkozunk az ellenőrzőben megjelent jegyekre, a tanárok, osztályfőnök visszajelzéseire. És boldogan élhetünk ... Összegzésképpen: legyünk elfogulatlanok gyerekeink megítélését illetően. Legyenek elvárásaink velük szemben. Ezeket az elvárásokat a megfelelő magasságra helyezzük el: ne túl magasra, ne túl alacsonyra. Ha nem hozza a formáját, nem ugorja meg mindig a léctet, ne keseregjünk, főleg ne vegyük el a lelkesedését. Lesz még jobb is, lesz még így se.

Hisz kinek sikerül mindig tízesre az asznapi leves?

Mag Ottilia, tanító

Újonc, virgonc előkészítősök, 2017.

Fotó: Egyed Tünde

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei
kisiskolások.
A kép az
1930-as
években
készült
(kb. 1935-ben).
A képet
beküldte
Márton
Imelda.

Régi idők anekdotái

Borzfogás

Pali bácsinak gyönyörű borzbőr tarisznya lóg az oldalán. A városban meg is bámulják, meg is kérdezik, mert két borz bőrből került ki a szép bőrtarisznya.

- Ugyan, Pali bácsi, hogy lehet két borzot fogni?
- Hogy-e? - veti oda Pali bácsi. - Hát megfogok háromat, elszalasztok egyet, s megvan!...

***A Székely Mózes Általános
Iskola nevelői sikereiben,
eredményekben, jókedvben,
egészségben bőséges tanévet
kívánnak minden
lövétei diáknak!***

Anyakönyvi hírek - 2017. augusztus

Születések száma: 1

EGYED BENCE, született 2017. július 18-án, az Egyed Sándor és Egyed Gabriella, Lövete, 644. szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasságkötések száma: 5

BÁLINT ISTVÁN és PÉTER TÜNDE
GÁBOS PÁL és SZABÓ KATALIN
FAZAKAS ISTVÁN-HUNOR és PÉTER MÁRIA
FERENCZ EMIL és SZÁSZ ÉVA
BIRÓ LÁSZLÓ és ANDRÁS SZENDE

Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

ORBÁN ISTVÁNNÉ, született LÁZÁR ANNA,
Lövete, 109. szám, született 1938-ban,
ANDRÁS JÁNOSNÉ, született KELEMEN ILONA,
Lövete, 159. szám, született 1950-ben

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottília, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövétei Római Katólikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,